

Dog gælder, jf. stk. 4, 1. pkt., at prisen for affaldsbaseret varme, beregnet på grundlag af varmemforsyningslovens »hvile-i-sig-selv«-princip ikke må overstige et fastsat prisloft. Denne bestemmelse vil finde anvendelse, hvor der er tale om en leverance til et distributionsanlæg, der ikke udøver en bestemmende indflydelse på det affaldsforbrændingsanlæg, der leverer varme.

Princippet for beregning af prisloftet vil tage udgangspunkt i, hvordan prisen ville have set ud, hvis der ikke var et affaldsforbrændingsanlæg i den pågældende by, og der i stedet var blevet etableret et værk i overensstemmelse med de energipolitiske retningslinier. Ligger det pågældende affaldsforbrændingsanlæg eksempelvis i et naturgasforsyningens område, vil det alternative værk blive et effektivt drevet naturgasbaseret kraftvarmeværk.

Bestemmelsen gælder også, hvor for eksempel damp leveres til et kraftvarmeanlæg og ikke direkte til et distributionsanlæg.

Ved beregningen indgår det, at der skal foretages en teknisk fornyelse af det prisregulerede anlæg ud fra almindelige driftsmæssige kalkuler. Beregningen vil endvidere ske under hensyntagen til anlæggets størrelse, om der er tale om grundlast- eller spidslastleverancer og til, hvilken værdi varmen samlet set har.

Regler om et prisloft kan blive fastsat både for leveringsaftaler, indgået efter lovforslagets fremsættelse, og for aftaler, der er indgået før dette tidspunkt, for sidstnævnte dog således at prisloftet først gælder efter en overgangsperiode, der fastsættes under skyldig hensyntagen til de kontraktretlige og øvrige vilkår af betydning for en økonomisk forsvarlig drift af affaldsforbrændingsanlæggene.

Bestemmelsen i § 20, stk. 5, 1. pkt., svarer til den gældende varmemforsyningslovs § 20, stk. 2, og er flyttet af redaktionelle grunde. Det præciseres dog, at det er anlæggene, der har kompetencen til at differentiere i prisfastsættelsen, som forudsættes at ske efter objektive og ikke-diskriminerende kriterier.

Med forslaget til bestemmelsen i § 20, stk. 5, 2. pkt., gives der miljø- og energiministeren mulighed for at fastsætte regler om de økonomiske vilkår ved tilslutningen af nye forbrugere både for så vidt angår de umiddelbare tilslutningsomkostninger og de løbende forbrugsudgifter. Eventuelle fordelagtige vilkår vedrørende de løbende udgifter vil kunne komme til at gælde i en begrænset periode og kan fastsættes således, at den økonomiske lempelse gradvist ophæves.

Ud fra en betragtning om, at nye kunder på sigt vil bidrage positivt til de kollektive varmemforsyningsan-

lægs samlede økonomi, giver bestemmelsen mulighed for at fastsætte regler om, at anlæggene skal tilbyde nye kunder nærmere fastsatte økonomiske vilkår med henblik på at gøre tilslutningen attraktiv for kunderne.

Bestemmelsen vil også finde anvendelse i forbindelse med aktiviteter til fremme af tilslutningen til fjernvarme, jf. den foreslåede bestemmelse til en ny § 29, stk. 1, nr. 1, hvor der kan gives pålæg om, at nye forbrugere som led i disse aktiviteter skal tilbydes særlige økonomiske vilkår ved tilslutningen.

Endelig vil bestemmelsen finde anvendelse på de situationer, hvor en tvangstilslutning indebærer betydelige omkostninger for forbrugeren i forhold til forbrugerenes hidtidige udgifter til opvarmning, og hvor der derfor er behov for at mindske de økonomiske følger af tvangstilslutningen.

Fastsættelsen af de økonomiske vilkår vil i alle tilfælde skulle ske således, at der samlet set ikke bliver tale om en forringelse af den økonomiske situation for det pågældende kollektive varmemforsyningsanlæg til skade for de allerede tilsluttede forbrugere.

Bestemmelsen i § 20, stk. 6, svarer til den gældende lovs § 20, stk. 6, dog således at naturgas er undtaget, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 1.

Til nr. 7

Den foreslåede bestemmelse i § 20 a, stk. 1, regulerer nærmere priserne for de i § 20, stk. 1, nævnte anlægs leverancer. Bestemmelsen fastlægger et nyt princip for prisfastsættelsen, idet de efter § 20, stk. 1 og 2, tilladte omkostningsposter til dækning af anlæggenes nødvendige udgifter fastsættes i medfør af indtægtsrammer. Med indtægtsrammer menes rammer for, hvor meget der kan opkræves over prisen for anlæggets ydelser. Indtægtsrammerne skal fastlægges med udgangspunkt i omkostningerne ved en effektiv drift af det pågældende anlæg.

I medfør af den foreslåede § 20 a, stk. 2, 1. pkt., kan miljø- og energiministeren fastsætte indtægtsrammer for de i § 20, stk. 1, nævnte anlæg for et nærmere angivet antal år. Hensigten med bestemmelsen er, at anlægget må foretage en løbende effektivisering for at holde sine omkostninger inden for rammen for indtægter.

Miljø- og energiministeren kan blandt andet fastsætte, at indtægtsrammerne reduceres med en generel procentsats, der gælder alle anlæg, og fastsætte rammer for Energitilsynets fastlæggelse af en individuel procentsats, der afhænger af det enkelte anlægs effektiviseringspotentiale. Potentialet vurderes på baggrund af effektiviteten i sammenlignelige anlæg.